

VITIKKALAN SUKU RY

SUVUN 70-VUOTISJUHLAKOKOUS TURUSSA 18.6.2016

Suvunvanhin, maakuntaneuvos Juho Savo:

TERVETULIAISPUHE

Hyvät Eeva Kristiinan ja Kaarle Vitikkalan jälkeläiset ja puoliset. Hyvät sukulaiset!

Joulukuun 9. päivänä 1945 Helsingissä kokoontui 76 hengen sukulaisjoukko hyväksymään perustettavalle Vitikkalan Suku ry:lle sääntöjä. Niitä samoja sääntöjä, jotka ovat esillä nyt tässä kokouksessa. Konkreettiseksi tavoitteeksi otettiin silloin sukututkimuksen edistäminen niin, että Kaarle Vitikkalan elämänvaiheista, esi-isistä ja jälkeläisistä laaditaan kirja. Toinen tavoite oli julkistaa kirja Kaarle Vitikkalan kuoleman 100-vuotispäivänä 25.7.1948 Kokemäen Vitikkalassa järjestettävässä sukkokokouksessa. Tavoitteet myös toteutettiin suunnitellusti. Asiakirjoista on nähtävissä suuri innostus uuden yhdistyksen synnyttämiseen, Kaarle Vitikkalan muiston vaalimiseen ja jälkipolvien yhteensaattamiseen.

Yhdistyksen 1. vuosikokous pidettiin Helsingissä 27.5.1946. Tästä laskien vietämme nyt Vitikkalan Suvun Ry:n 70-v juhlahokousta. Kokouksemme on nyt Suvun 26. kokoontuminen. Kun yhdistyksen perustajat Arthur Grönholm, Kyösti Järvinen, Suoma Kyttä, Mikko Kallio, Katri Oksanen, Alli Kallioniemi, Liisa Saarivirta, E J Korpela, Jouko Vesikansa, Niilo Kuittilo ja Veini Vitikkala, jotka muodostivat ensimmäisen sukuneuvoston, arvuuttelivat ensimmäisen sukkokokouksen valmistelujen yhteydessä kiinnostusta pidempiaikaiseen sukuyhdistystoimintaan, voidaan nyt ilolla todeta, että kiinnostusta ja elinvoimaa suvussa riittää. Seinät tulevat tänäänkin vastaan juhlatilassamme. Samoin jo eilen Suvun juurilla Aboa Vetus –museossa. Varsinais-Suomen ja Turun kunniaksi voi tässä todeta, että kaikki kolme suurinta sukkokokoustamme on järjestetty täällä: 1975 lähes 400 henkeä, 1998 noin 350 henkeä ja nyt 2016 noin 330 henkeä – kahdessa viimeksi mainitussa luvussa on yhteenlaskettuna 2 päivän tilaisuuksiin osallistuneet.

Turun merkitys Vitikkalan suvulle kasvoi merkittävästi kun FM Eeva Kyttä Finlandia-talon sukkokokouksessa 1978 selvitti sukumme kantaäidin Eeva Kristiina Vikbergin

esivanhempien juuret ja historian keskiaikaisessa Turussa. Sukuyhdistyksen 1982 julkaisena kirja "Vitikkalan Suvun Juuria" toi nämä kiinnostavat persoonat osaksi jo muutoin hyvin tunnettua Vitikkalan sukuyhteyttä. Henrik Gabriel Porthanin vaikutus Kaarle Vitikkalan sivistysajatteluun ja kahden pojan (Kaarle ja Fredrik) opiskelu Turun Katedraalikoulussa ja Turun Akatemiassa täydentävät ajallisesti Vitikkalan Suvun Turku-kertomusta.

Suuri osa meistä tutki jo eilen illalla Aboa Vetus –museossa suvun keskiaikaisia juuria ja sai ennen illallisbuffeeta pienen ennakonäkökulman tämän sukujuhlamme juhlaesitelmän pitäjältä FT Veli Pekka Toropaiselta. Toropaisen juuri hyväksytty väitöskirja tuo runsaasti uutta faktaa keskiaikaisista vaikuttajanaisista Turussa. Peter Thorwöste on tähän asti ollut merkittävin teollisuus- ja kauppaporvari oman aikansa Suomessa ja Turussa. Tänäkin kuulemme hänen vaimonsa ja leskensä Elin Sågerin toiminnasta samalla saralla. Suvun kannalta on riemullista saada uutta tutkittua tietoa ja julkaisuja suvun historiallisista henkilöistä. Uskon, että Keskiajan Turku voi keskiajan tutkimuksen edetessä tarjota suvulle vielä jatkossakin paljon uutta. Turun kaupunki on viime vuosina - vinkin saatuaan – noteerannut kadunnimistönsä sekä Peter Thorwösten, että Elin Sågerin. Peter Thorwöstelle nimettiin tie Pikisaareissa parikymmentä vuotta sitten. Elin Sågerin kuja/ Elin Sågers gränd rakennetaan lähivuosina Sataman lähellä olevalle uudelle Herrainkulman alueelle.

Tänäkin olemme saaneet viettää aamulla lyhyen hartaushetken Turun Tuomiokirkossa tuomiorovasti Heimo Rinteen kanssa, laulaa yhdessä Suvivirren ja nauttia sukuumme kuuluvan Christoph Sell´in ja kanttori Jukka Pietilän musiikkiesityksistä. Tuomiokirkon keskiaikaisten esivanhempiemme hautamuistomerkit, jotka Aiju von Schöneman nyt jo toisen kerran legendaarisella tyylillään meille esitteli, kuuluvat Vitikkalan Suvun Turku-retken kohokohtiin. Laskimme aamulla kirkossa kukkalaitteet "esivanhempien muistoa kunnioittaen" näille viidelle paadelle.

Suvun kanta-isän Kaarle Vitikkalan ja kanta-äidin haudat Kokemäellä saivat Suvun kukkalaitteet jo pari päivää sitten, kun tein sinne matkan. Kaarlen ja Edvardin hautakiven taakse kirjoitettu sananlasku; "Vanhain kruunu ovat lastenlapset, ja lasten kunnia on heidän isänsä." teki taas vaikutuksen. Hienosti aikoinaan valittu. Sukuyhdistyksen toiminnan kantava idea on siinä kiteytettynä.

Hyvät sukulaiset. Palataan Suvun kantavanhempiin ja heidän jälkeläisiinsä. Kantaisämme Kaarle Vitikkala oli Vampulan Sallilan kylän Pelttarista. Kustaa Waasan maakirjoissa päästään 1540-luvun Matti Pelttariin, jonka suoraan alenevaa polvea täällä kokouksessa mukanaolevat jäsenet edustavat 14., 15 ja 16. sukupolvea. Minullakin on täällä mukana 3 pojanpoikaa 16. polvesta. Kaarle oli tällä aikajanalla keskellä edustaen 8:tta polvea.

Kaarlesta tuli Kaarle Vitikkala, kun hänet järjestettiin avioliittoon 20-vuotiaana 15-vuotiaan Eeva Kristiina Vikbergin kanssa. Kokemäen Vitikkalan säteriratsutilan omistaja Eerik Vikberg oli pahasti veloissa Kaarlen isälle Juha Pelttarille ja asia hoidettiin kuntoon siihen aikaan tuiki tavallisella tavalla. Nuoripari vihittiin Vitikkalassa 1781 ja Kaarlesta tuli Vitikkalan isäntä.

Kun Kaarlen tausta oli selkeän talonpoikainen, oli Eeva Kristiinan tausta herraskaisempi. Sieltä löytyvät sotilas- ja pappissuvut, joiden virkataloihin ja kartanoihin Helsingin seudulla 6 vuotta sitten Hanasaaren sukukokouksessa tutustuttiinkin. Eeva Kristiinan isoäiti Kristiina Brenner oli Espoon kirkkoherran tytär. Pidemmälle näissä juurissa mentäessä päästään Suomen teollisuuden uranuurtajiin ja saksalais-hollantilais- skotlantilais-balttilaisiin kauppiassukuihin täällä Turussa.

Sukuyhdistyksen julkaisuissa ja kokouksissa on monipuolisesti käsitelty Kaarle Vitikkalan elämää ja aikaansaannoksia. Rappiolle päässeen kartanon nostaminen kukoistavaksi 3,5 manttaalin suurtilaksi on kiistaton osoitus vahvasta osaamisesta.

Koskenperkaus on erityisasemassa kun Kaarle Vitikkalaa muistellaan.

Lähetystökäynti Tukholmassa ja Venäjän tsaareilta Aleksanteri I:ltä ja Nikolai I:ltä saadut mitalit liittyvät koskenperkauksen edistämiseen. Jokainen Vitikkalassa kerrankin käynyt ja Kokemäenjokea tunteva ymmärtää, että vuotuiset tulvat haittasivat maanviljelystä jo 1700-luvulla. Ongelmahan ei ole vielä kukaan poistunut huolimatta suurista vesistöistä. Kaarle Vitikkalalla on ollut suuri vaikutus Suomen ensimmäisen valtion keskusviraston, koskenperkausjohtokunnan, perustamiseen. Tiehallinto ja nykyinen liikennevirasto laskevat syntynsä tästä johtokunnasta. Muistan tämän keskusviraston 200-vuotisjuhliin juhliin täällä Turussa 1999 osallistuessani tunteneeni suurta sukuyhdistystä. Nykyajan termein ilmaistuna, johtokunta perustettiin kansalaisyhteiskunnan voimakkaasta paineesta ja sen paineen kärkenä oli Satakunnan vaikutusvaltaisimman talonpoika Kaarle Vitikkala. Arvokkaat mitalit vahvistavat Sukumme kantaisän roolin asiassa. Vitikkalan Viestit

15. julkaisussa (2010) on kuin sinettinä tälle edellä sanoyulle professori Seikko Eskolan kirjoitus, jossa kerrotaan kuinka Kaarle Vitikkala toimi Suomen talonpoikien lähetystön puheenjohtajana kun Venäjän keisari Nikolai I suoritti ensimmäisen Suomen vierailunsa 1830.

Kaarlen ja Eeva Kristiinan lapsista seitsemän on antanut perustan sukuyhdistyksellemme. Pojista vanhin, Juha , meni kotivävyksi Kokemäen Hassalan ratsutilalle ja otti tavan mukaan sukunimen Hassala. Seuraava poika, Kaarle lähetettiin Turkuun opiskelemaan. Täällä hänen nimensä kääntyi muotoon: Carl Grönholm. Siis Vihreä saari, kuten Vitikkala. Hän suoritti oikeustieteen tutkinnon Turun Akatemiassa ja toimi Rauman pormestarina 40 vuotta. Lapsista kolmas, Fredrik, suoritti niinkään Turussa jumaluusopin erotutkinnon ja filosofian kandidaattitutkinnon ja päätyi sittemmin Kokemäen kirkoherraksi. Myös hän sai Turussa sukunimekseen ”Grönholm” isonveljen perässä.

Vanhin Vitikkalan tyttäristä, äitinsä mukaan ristitty Eeva Kristiina, avioitui Vesilahdelta olevan ratsutilallisen Akseli Sjöstedtin kanssa. Seuraava lapsista, Antti, sai itselleen Kaarle Vitikkalan hankkiman Korpelan rälssitilan Kouvatsalta ja otti sukunimekseen tilan nimen. Pojista nuorin, Erland jäi kotitilalle Vitikkalaan isännäksi. Hän on lapsista ainoa, joka säilyi Vitikkalana. Seitsemäs eli nuorin lapsista, Maija, meni naimisiin Kiukaisista olleen ratsutilallisen Kustaa Järvenpään kanssa. Näiden kantavanhempien sukunimien mukaan sukuyhdistyksemme seitsemän haaraa on nimetty.

Kun sukuyhdistyksellä on jo takanaan 70 toimintavuotta ja nyt siis vietämme jo 26. tällaista suurta sukujuhlaa ja –kokousta ovat aktiivit suvun jäsenet kuulleet jo lukemattomia kertoja mainion kertomuksen siitä kun Kaarle vaatimattoman talonpoikaisessa asussa tuohikontti mukaan 1783 kävi huutokaupassa ostamassa Säterin rusthollin aateliselta kapteeni Samuel Niklas von Pfalerilta. Tuohikontti oli tietenkin täynnä käteistä rahaa. Parasta kertomuksessa on se, että se on täyttä totta.

Kaarle Vitikkalan tiiviit yhteydet mm. professori Henrik Cabriel Porthaniin on myös tullut vahvasti noteeratuksi. Asialla on varmasti ollut suuri vaikutus siihen, että Kokemäen saaresta lähetettiin kaksi poikaa Turun Katedraalikouluun ja Turun Akatemiaan saamaan korkeampaa opetusta. Kuten jo todettu molemmat Grönholmit menestyivät opinnoissaan ja pääsivät urallaan korkeisiin virkoihin.

Kaarlen yhteys Porthaniin liittyi koskenperkauksen edistämiseen, maatalouden uusien tuotantomenetelmien kehittämiseen ja muihin uudistuksiin. Vitikkalaan tilattiin ensimmäisten joukossa 1831-32 ilmestynyt tietoteos Otava ja Turun Wiikko-Sanomien. Vitikkalassa oltiin selvästi kehityksen kärjessä ja seurattiin tarkkaan uusia tuulia. Suvun julkaisuissa: Vitikkalan Viesteissä ja myös "Vitikkalan Suku 2000" -kirjan johdannossa on näistä asioista Jyrki Vesikansan laatima mainio tiivistelmä.

Hyvät sukulaiset. Sukuyhdistyksemme on yksi Suomen vanhimmista. Sen toiminnan elinvoimana on ollut pitäytyminen kohtuullisuuteen. Alussa oli suuri innostus ja jokavuotiset kokoukset. Sen jälkeen toiminta hyvin nopeasti jäi pienen ydinjoukon varaan. Vuotuiset kokoukset vuosina 1946 – 1951, sitten -53 ja -55 ja 1960 jonka jälkeen pidettiin 12 vuoden tauko. 1973 julkaistu sukuneuvoston kertomus kertoo asiasta: "Vitikkalassa vietetyn sukujuhlan jälkeiset kokoontumiset jäivät osanottajamäärältään vähälukuisiksi. Sen vuoksi katsottiin, ettei ole syytä järjestää sukukokousta vuosittain, varsinkin kun alkuperäinen tavoite – sukukirjan julkaiseminen – oli saavutettu." Keväällä 1972 pidettiin yhdistyksen 10. vuosikokous, jossa päätettiin ryhtyä järjestämään taas suurempaa sukukokousta Harjavallan Hiittenharjun motelliin kesäksi 1973. Se oli minulle ensimmäinen kosketus Vitikkalan Suku –yhdistykseen. Meitä on täällä varmaan aika monta, jotka ovat olleet sieltä asti mukana?

Vuoden 1973 jälkeen ei ole järjestetty yhtään yhdistyksen vuosikokousta, vaan pidetty noin 3 vuoden välein tätä nyt käynnissä olevaa Sukukokousta vastaavia juhlia eri puolilla Suvun ydinalueilla. Kiinnostus on näin pysynyt korkealla tasolla. Mielenkiintoiset Sukuun liittyvät ohjelmat ja uudet kokoontumispaikat ovat kestäneet tämän päivän tiukassa ohjelmatarjonnassa. Suvun toiminnan pitämisestä riittävän kiinnostavana ovat vastanneet sukuneuvostot suvunvanhimpien johdolla. Alkuvuosien suvunvanhimmat Arthur Grönholm (1945-1950), Kyösti Järvinen (1950 – 1957) pistivät Sukuyhdistyksen pystyyn. Heidän erittäin tärkeänä tukenaan oli FM Alli Kallioniemi, joka toimitti 9 Vitikkalan Viestit -vihkosta kaikille yhdistyksen jäsenille. Nämä Viestit olivat tarkoitettut Kallioniemen omin sanoin: "lujittamaan sukutunnetta ja liittämään yhteen eri puolille maata hajaantuneita Kaarle Vitikkalan jälkeläisiä siinä toivossa, että tämä sukutunne antaa heille selkärankaa ja intoa työskennellä isänmaan hyväksi yhtä menestyksellisesti kuin Kaarle Vitikkala". Viestellä – hauskoine pikku-uutisineen oli varmasti vahva vaikutus sukutietoisuuden

vahvistumiseen. Suosittelen näiden vanhojen Viestien kertaamista niistä kootusta kokoomakirjasta, jota edelleen on kokouksessakin myynnissä.

Kolmas Suvunvanhin oli ensimmäisen poika Hakon Grönholm (1960 – 1987). Hänen vauhdikkaat kertomuksensa maailman meriltä ovat mielessäni useammasta Sukukokouksesta. Neljäs suvunvanhin esittelijäneuvos Martti Setälä (1988-2001) on nyt kuitenkin vahvimmin mielessäni. Martti Setälä oli toiminut kauden suvunvanhimpana kun minä tulin sukuneuvostoon Porin Yyterin kokouksessa 1992. Harvoin tapaa niin ystävällistä ja kohteliasta herrasmiestä ottamaan vastaan uutta nuorta jäsentä johtamaansa toimielimeen. Martti antoi vastuuta ja luotti asioiden hoitoon. Erityisesti rahainvartijan tehtävässäni koin saavani häneltä aina täyden tuen. Martti Setälä oli erittäin hyvin perillä Suvun jäsenten taustoista, historiasta ja satakuntalaisuudesta. Hänen hyvin valmistellut puheensa ja kirjoituksensa Suvun eri tilaisuuksissa ja julkaisuissa asettavat edelleen paineita minulle tässä nykyisessä roolissani. Martti Setälä menehtyi sairauden murtamana Espoossa 12. lokakuuta. – Esitän, että vietämme hiljaisen hetken suvun kunniajäsenen Martti Setälän muistoksi. - - - Kiitos!

Hyvät sukulaiset. Kuten jo heti alussa totesin Vitikkalan Suku Ry:llä oli perustamisvaiheessa juuri sodista selvinneessä Suomessa 1945 -48 kova tarve saada Kaarle Vitikkalan muisto ja suvun jäsenluettelo kirjoihin ja kansiin. Yhdistys onnistui tavoitteissaan hyvin. Täydellisen sukuluettelon aikaansaaminen osoittautui kyllä vaikeammaksi kuin mitä kuviteltiin. Vuonna 1948 julkaistua ensimmäistä kirjaa täydennettiin 1951 uusilla sukutiedoilla, mutta siihenkin jäi huomattavia aukkoja, joitten paikkaamiseksi ryhdyttiin toimeen 1973 Hiittenharjun sukukokouksessa. Valmis kirja saatiin jakeluun 1978. Vuodet kuluivat ja suku kasvoi uusilla jäsenillä, joten tarve uuteen kirjaan tunnistettiin Marina Congress Centerin 50-v juhlapokouksessa 1995. Kyösti Järvisen toimittama ”Vitikkalan Suku 2000” –järkäle saatiin käyttöön keväällä 2000. Siinä on yli 12.000 henkilötietoa. Kirja on edelleen erinomainen hakuteos ja rautaisannos Vitikkalan Suvusta. Kirjaa on päätetty myydä erikoistarjouksena tässä juhlapokouksessa puoleen hintaan a´30 € kpl. Kirja sopii hyvin lahjaksi mm. nuorten perheiden kirjahyllyihin – ainakin kaikille niille, jotka ovat ehtineet syntyä kirjaan mukaan. Myös tietenkin sellaisille, joille kirja on vanhempien ja esivanhempien historiaa.

Kirjapolitiikan jatko on osoittautunut vaikeaksi. Tietosuojalainsäädäntö rajoittaa – ei kuitenkaan estä - tällaisten kirjojen julkaisemista. Julkaisulupa kuitenkin kaikilta esitellyiltä tarvitaan. Toinen rajoittava tekijä on ihmisten yksityisyyttä korostava ajattelu ja perheinstituution muutokset, jonka seurauksena halutaan pysyä poissa tällaisista julkaisuista. Sukuneuvosto on pyrkinyt nyt varmistamaan, että ”Vitikkalan Suku 2000” -kirjan tiedot saadaan tallennettua sellaiseen muotoon, että niitä voidaan sujuvasti täydentää ja muokata digitaalisessa muodossa. Jatkuva tietojen päivitys on käynnissä, vaikka ratkaisua siihen, milloin ja missä muodossa seuraava askel otetaan, vielä selvitetäänkin. Uusia kirjan jälkeen syntyneitä” vitikkalalaisia on jo tuhansia!

Tähän sukukokoukseen lähetettiin 231 sähköpostikutsua. Tavoitteena on ollut jo Hanasaaren sukukokouksesta 2010 alkaen, että sähköposti voisi olla pääyhteydenpitovälinen suvun internet -kotisivujen lisäksi. Perusteena ennen kaikkea kustannusten alentaminen ja helppous. Koska osoiterekisteri oli kuitenkin edelleen kovin puutteellinen on sihteerimme lähettänyt kutsun kirjeessä vieläkin 661 osoitteeseen! Sähköpostirekisterimme kattavuus ja päivittyvyys ovat avainasioita jatkossa. Tavoitteena on, että seuraavaan kokoukseen ei enää lähetettäisi lainkaan paperikutsuja.

Hyvät sukulaiset! Kolme vuotta sitten kokoonnuimme Raumalla. Kokouksen teemoina olivat silloin Kaarle Grönholmin ajan Rauma ja Rauman nykypäivä (Oras Oy:n ja telakkateollisuuden historia ja nykypäivä). Sisältö oli mielestäni oikein onnistunut.

Tämän Turun Sukukokouksen sisältö keskittyy nyt sukumme kantaäidin Eeva Kristiinan juuriin keskiajan Turussa. Aboa Vetus -museo on kuin luotu meille siihen tarkoitukseen. Sukuneuvosto vierailikin museossa heti sen ensimmäisenä toimintakesänä ja luovutti museolle suvun pöytästandaarin ikään kuin merkiksi osallisuudesta museon kellareihin. Tuomiokirkon yhteydet sukuun käytiin läpi jo vuoden 1998 Sukukokouksessa, mutta kertaus on aina opintojen äiti. Olisihan hienoa oppia viemään kierros kirkossa läpi omalle jälkikasvullemme.

Tohtori Veli Pekka Toropaisen väitöskirjatyöstä oli ennakkotietoa sukuneuvoston piirissä jo kaksi vuotta sitten, joten siitä nousi esiin kolmas ja uusi keskiaikaan vievä kiinnostava näkökulma. ”Päättäväiset porvariskat” antaa aivan uuden näkökulman

aikamme tasa-arvokeskusteluun. Tätä teemaa avattaessa on ollut huojentavaa todeta, että Vitikkalan Suvussa on alun alkaen otettu lähtökohdaksi miesten ja naisten tasa-arvoinen asema sukuyhteisössä. Vahvat vaikuttajanaiset Eeva Kristiinan takana on mielenkiintoinen uusi näkökulma vuosisatojen taa. Toropaisen väitöskirjasta otettu painos loppui alkuunsa. Pohdinnassa on uuden painoksen ottaminen, joten meillä on nyt kokouksen myyntitiskillä lista mahdollisia ennakkotilauksia varten jos/kun kirjasta otetaan uusi painos. Oma kirjani on siellä mallina ja tutustumista varten. Samalla tiskillä on tutustumista varten myös Suomen Sukututkimusseuran Genos –lehden viimeinen numero. Siinä kun sattuu olemaan toistakymmentä sivua pitkä artikkeli Jalmari Finnen vuonna 1950 valmistuneesta elokuvasta ”Katariina kaunis leski”. Elokuvan tausta-aineistona on professori Johannes Thorwösten lesken tarina 1750 -luvulta. Elokuvan faktat ja henkilöt ovat suoraan täältä sukumme juurilta.

Tähän kokoukseen on valmistunut myyntiin uusi Vitikkalan Viesti Nro 16. Viestit eivät siis loppuneet Alli Kallioniemeen, vaan sukuneuvoston piiristä on löytynyt halukkaat toimittajat jo kuudelle erilliselle julkaisulle, joissa on julkaistu Sukukokousten aineistoja ja muita sukua koskettavia kirjoituksia. Tämän uusimman Viestin on toimittanut Aino Eskola. Toivon, että ostatte nämä tuoreet julkaisut saman tien pois varastostamme. Painos on vain 200 kpl.

Hyvät suvun jäsenet! Sukuyhdistyksen talous on hoidettu näistä kokouksista jäävällä pienellä ylijäämällä, sukumateriaalin myyntituloilla ja arpajaisilla. Kuten virallisen kokouksen yhteydessä tulette taas näkemään, on taloutemme liikkumavara kovin pieni. Suurin syy siihen on varmasti se, että toiminta on hoidettu ilman jäsenmaksuja ja niihin perustuvaa jäsenrekisteriä. Asia nousee nyt esiin myös siitä syystä, että jotta sääntömuutoksemme saadaan läpi yhdistysrekisteristä, on jäsenyyden oltava nyt vallinnutta käytäntöä eksaktimpi. Toimivin ratkaisu olisi varmasti se, että yhdistyksen kaikkien jäsenten sähköpostiosoitteet olisivat jäsenrekisterissä ja, että heiltä myös perittäisiin vuotuinen pieni jäsenmaksu (10 € tms). Asiasta siis päätetään tänään.

Arvoisat Vitikkalan Suvun jäsenet. On todella mukava nähdä tämä suuri sukulaisjoukko täällä Arkenin Armfelt –auditoriossa. Kiitän kaikkia teitä kiinnostuksesta sukumme juuriin ja historiaan. Mukanaolo sukukokouksessa on myös

aina tulkittavissa kunnioituksen eleeksi oman suvun historiaa kohtaan. Samalla kun näemme mitä vuosisatojen aikana on saatu aikaan, ymmärrämme ehkä paremmin myös oman roolimme yhteisen hyvän rakentamisessa.

Toivotan teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi tähän 26. Sukukokoukseen ja Yhdistyksen toiminnan 70-vuotis juhlakokoukseen!